

از شعله ور کردن آتش جنگ خودداری کنید
جنگ برای اکثریت اهالی فاجعه آفرین و برای
اقلیت لاشخوران جنگی ارمغان آور
ننگ و نفرت بر جنگ افروزان و جنایتکاران جنگی
گسترده ترو مستحکم تر باد همبستگی اکثریت اهالی
جامعه بمثابه قربانیان جنگ آمریکا-اسرائیل
و ایران و جنگ چهل اندی ساله اقلیت در قدرت
حکومت اسلامی در ایران

- ۱۸ تیر ۱۳۷۸؛ روایتی از حمله به کوی دانشگاه و مقاومت دانشجویان

- ۱۸ تیر ۱۳۷۸؛ حمله به کوی دانشگاه و از نقاط عطف جنبش دانشجویی ایران

- بیانیه کیفرخواست علیه قتل عامی هولناک

- اعتصاب کارگران داربست بند کارخانه فولاد ابرکوه در اعتراض به عدم پرداخت بموقع حقوق و شرایط ناامن کاری

- کارگران گروه ملی فولاد: دیگر هیچ بهانه‌ای پذیرفتنی نیست

- اعتراض جمعی کارگران و کارکنان امور نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن شمال ۲ نسبت به پیمالی حقوقشان توسط شرکت گسترش آهن راه

- اعتراض سراسری کارگران فولکس واگن آلمان نسبت به تعطیلی کارخانه ها و حذف ده ها هزار شغل

- اعتصاب کارگران ایرباس اسپانیا در اعتراض به سطح پایین دستمزد و شرایط سخت کاری

- اعتصاب ۲۳ ساعته کارگران قطارهای سریع السیر راه آهن ایتالیا در اعتراض به سطح دستمزدها و شرایط سخت کاری

- آغاز بزرگترین اعتصاب پرستاران ایالت ماساچوست آمریکا در اعتراض به سطح دستمزدها و شرایط سخت کاری

- تجمع اعتراضی سراسری معلمان ایالت مازندران نسبت به مشکلات استخدام و افزایش وظایف اداری

- جان باختن یکی از کارکنان هواشناسی فرودگاه ایرانشهر بر اثر حمله هوایی آمریکا

۱۸* تیر ۱۳۷۸؛ روایتی از حمله به کوی دانشگاه و مقاومت دانشجویان

۱۸ تیر ۱۳۷۸ یکی از تلخ‌ترین و سرنوشت‌سازترین روزهای تاریخ جنبش دانشجویی ایران است. اعتراضات دانشجویان که در شامگاه ۱۷ تیر، در واکنش به توقیف روزنامه «سلام» و محدود شدن فضای سیاسی آغاز شده بود، با یورش نیروهای انتظامی و گروه‌های لباس‌شخصی به کوی دانشگاه تهران در بامداد ۱۸ تیر، به یکی از مهم‌ترین بحران‌های سیاسی دهه ۱۳۷۰ تبدیل شد.

این حمله در شرایطی رخ داد که جامعه ایران در اواخر دهه ۱۳۷۰ با موجی از فشارهای امنیتی و سیاسی روبه‌رو بود. چند ماه پیش از آن، افشای قتل‌های زنجیره‌ای و مجموعه‌ای از ترورهای سیاسی علیه روشنفکران و فعالان منتقد، فضای عمومی کشور را به شدت تحت تأثیر قرار داده بود. در میان قربانیان، محمد مختاری، شاعر و نویسنده، و محمدجعفر پوینده، مترجم و نویسنده، که هر دو از اعضای کانون نویسندگان ایران و از چهره‌های نزدیک به سنت روشنفکری چپ بودند، به قتل رسیدند. همچنین پیروز دوانی، نویسنده و فعال سیاسی چپ‌گرا، ناپدید شد و نام او نیز در ارتباط با این پرونده مطرح شد. داریوش فروهر و پروانه اسکندری (فروهر)، از فعالان ملی‌گرا، نیز از دیگر قربانیان این قتل‌ها بودند.

در بامداد ۱۸ تیر، نیروهای مهاجم با ورود به خوابگاه دانشجویان، اتاق‌ها را تخریب کردند، دانشجویان را مورد ضرب‌وشتم قرار دادند و شمار زیادی از آنان را مجروح یا بازداشت کردند. در پی این حمله، اعتراضات به خیابان‌های تهران و سپس برخی شهرهای دیگر گسترش یافت و تا ۲۳ تیر ادامه داشت.

در جریان این وقایع، عزت ابراهیم‌نژاد، فارغ‌التحصیل رشته حقوق دانشگاه شهید چمران اهواز، کشته شد. همچنین سعید زینالی، دانشجوی مهندسی کامپیوتر دانشگاه تهران، پس از بازداشت ناپدید شد و تاکنون سرنوشت او به‌طور رسمی روشن نشده است. افزون بر این، شمار زیادی از دانشجویان بازداشت و با احکام سنگین قضایی روبه‌رو شدند؛ از جمله منوچهر محمدی، دانشجوی اقتصاد نظری دانشگاه تهران. اکبر محمدی، دانشجوی مددکاری اجتماعی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، نیز که در پی این حوادث بازداشت شده بود، سال‌ها بعد در زندان و در جریان اعتصاب غذا جان باخت.

در پی اعتراضات دانشجویی تهران، در ۲۰ تیر ۱۳۷۸ دانشجویان دانشگاه تبریز نیز دست به تجمع اعتراضی زدند. این تجمع با برخورد شدید نیروهای امنیتی و انتظامی پایان یافت و ده‌ها نفر بازداشت و مجروح شدند.

حمله به کوی دانشگاه نقطه عطفی در روابط حکومت با دانشگاه و جنبش دانشجویی پس از انقلاب ۱۳۵۷ به شمار می‌رود. پس از این واقعه، فشارهای امنیتی، محرومیت از تحصیل، احکام انضباطی و پرونده‌سازی علیه فعالان دانشجویی به ابزارهایی رایج برای کنترل فعالیت‌های دانشجویی تبدیل شد.

۱۸ تیر همچنان یادآور مقاومت دانشجویانی است که برای آزادی بیان، استقلال دانشگاه و حق تشکلیابی هزینه‌های سنگینی پرداختند؛ روایتی از مبارزه برای آزادی و عدالت که همچنان در حافظه جنبش دانشجویی ایران زنده مانده است.

محمداقبر قالیباف، که امروز از مقامات ارشد جمهوری اسلامی به شمار می‌رود، از امضاکنندگان نامه مشهور ۲۴ فرمانده سپاه به رئیس‌جمهور وقت بود؛ نامه‌ای که در آن نسبت به ادامه اعتراضات هشدار داده و خواستار برخورد قاطع با معترضان شده بودند. او همچنین سال‌ها بعد، در سخنرانی‌ها و فایل‌های صوتی منتشرشده، اظهار کرد که در جریان اعتراضات «چوب به دست» گرفته و همراه نیروهای حاضر در صحنه، «در کف خیابان» برای مقابله با معترضان حضور داشته است.

منبع: کانال دانشجویان متحد

*** ۱۸ تیر ۱۳۷۸؛ حمله به کوی دانشگاه و از نقاط عطف جنبش دانشجویی ایران**

۱۸ تیر ۱۳۷۸ یکی از مهم‌ترین و تلخ‌ترین روزهای تاریخ جنبش دانشجویی ایران است. اعتراضات پس از توقیف روزنامه «سلام» و در واکنش به محدود شدن فضای سیاسی آغاز شد، اما ساعاتی بعد با یورش نیروهای انتظامی و لباس‌شخصی به کوی دانشگاه تهران، به یکی از گسترده‌ترین بحران‌های سیاسی دهه ۷۰ تبدیل شد.

این حمله در شرایطی رخ داد که جامعه ایران در اواخر دهه ۷۰ با موجی از فشارهای امنیتی و سیاسی روبه‌رو بود. چند ماه پیش از آن، افشای قتل‌های زنجیره‌ای و مجموعه‌ای از ترورها علیه روشنفکران و فعالان منتقد فضای سیاسی کشور را متأثر کرده بود. در میان قربانیان، محمد مختاری شاعر و نویسنده و محمدجعفر پوینده مترجم و نویسنده، هر دو از چهره‌های منسوب به سنت روشنفکری چپ و اعضای کانون نویسندگان ایران، به قتل رسیدند. همچنین پیروز دوانی نویسنده و فعال سیاسی چپ‌گرا ناپدید شد و نام او در این پرونده مطرح شد. داریوش فروهر و پروانه اسکندری از فعالان ملی‌گرا نیز از دیگر قربانیان این قتل‌ها بودند.

در شامگاه ۱۷ تیر و بامداد ۱۸ تیر، نیروهای مهاجم با ورود به خوابگاه دانشجویان، اتاق‌ها را تخریب کردند، دانشجویان را مورد ضرب‌وشتم قرار دادند و شمار زیادی را بازداشت یا مجروح کردند. اعتراضات پس از آن به خیابان‌های تهران و برخی شهرهای دیگر کشیده شد و تا ۲۳ تیر ادامه یافت.

در جریان این وقایع، عزت ابراهیم‌نژاد، فارغ‌التحصیل حقوق دانشگاه شهید چمران اهواز، جان باخت و سعید زینالی، دانشجوی مهندسی کامپیوتر دانشگاه تهران، پس از بازداشت ناپدید شد. همچنین شمار زیادی از دانشجویان بازداشت و با احکام سنگین قضایی روبه‌رو شدند؛ از جمله اکبر محمدی، دانشجوی مددکاری اجتماعی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی تهران، و منوچهر محمدی، دانشجوی اقتصاد نظری دانشگاه تهران.

حمله به کوی دانشگاه نقطه عطفی در رابطه حکومت با دانشگاه و جنبش‌های اجتماعی پس از انقلاب شد. پس از آن، فشارهای امنیتی، محرومیت از تحصیل، احکام انضباطی و پرونده‌سازی علیه فعالان دانشجویی به ابزارهای ثابت کنترل دانشگاه تبدیل شد.

۱۸ تیر همچنان یادآور مقاومت دانشجویانی است که برای آزادی بیان، استقلال دانشگاه و حق تشکلیابی هزینه‌های سنگینی پرداختند؛ روایتی از مبارزه برای آزادی و عدالت که همچنان در حافظه جنبش دانشجویی ایران باقی مانده است.

دانشگاه تهران – دانشجو

***بیانیه کیفرخواست علیه قتل عامی هولناک**

قربب شش ماه از قتل عام هولناک دی ماه خونین می‌گذرد. تنها در دو روز هجدهم و نوزدهم ، صف معترضین خیزش دی ماه که برای رهایی و علیه نابودی معیشت شان به خیابان آمده بودند به گلوله بسته شد و هزاران نفر به قتل رسیدند. تاریخی که به نقطه عطفی بدل شد که باید چشم بشریت به روی آن باز بماند تا محاکمه عاملین و آمرین جنایت خونین آرام نگیرد.

جنایتی که روی همه کشتارهای تাকنونی را سفید کرد و از آن به عنوان هولوکاست اسلامی و نسل کشی یاد می‌شود.

جنایتکاران آگاهانه شریف ترین انسانها ، که با مشتهای اعتراض و فریادهای حق خواهی به میدان آمده بودند را به مسلخ کشاندند و با بیرحمی تمام سلاخی کردند و به کودک ، پیر و جوان رحم نکردند.

جان عزیزانمان را گرفتند و جسم بی جانشان را برای نمایش سناریوی شوک آور مرگ به گروگان گرفتند.

تلاش کردند با نمایش هولناک انبوهی از اجساد بر زمین ریخته شده به پیکرهای پاک عزیزانمان بی حرمتی کنند و از مردم معترض زهر چشم بگیرند.

ما دادخواهان را برای گرفتن پیکر پاک عزیزانمان تحت فشارهای مالی و روانی قرار دادند .

گمان می‌کردند می‌توانند با ایجاد وحشت و ارباب مرگ ، شور زندگی عزیزانمان را به زیرخاک فرو برند .

هر پیکری که از سیل کیسه های مشکی شوم بر دوش خانواده ها روان می‌شد به نمادی از زندگی و عصیان بدل شد.

ما با پیکر عزیزانمان پایکوبی کردیم و رقص کنان آنان را به خاک سپردیم ، تا یاد جاودانه شان، خواب را از چشم قاتلان بریاید.

اجازه نمی‌دهیم خاک مرگ بر نام جاویدنامان بپاشند.

آنها زنده ترین نامها باقی خواهند ماند .

نام هایشان پرچم دادخواهی همه ما می باشد.

کیفر خواست دی ماه خونین با فریاد "نمیخشیم" دادخواهان همراه می شود و از دادخواهان خاوران پشت درب های بسته تا به امروز همه با هم یکصدا هستیم .

صف دادخواهی ما دیگر نه فقط خانواده های جانبازان که به گستره ی همه مردم ایران است.

ما زخمی در دی ماه خونین خوردیم که تا محاکمه کشاندن همه آمرین و عاملین کشتار عزیزانمان مرحم نخواهد گرفت.

بین ما و حاکمان دریایی از خون است!

از خاک سپاری پیکرهای شریف ترین انسانها، جوانه ها می رویند و نوید آزادی خواهند شد و گورسپاری جنایتکاران، حکم نابودی شریان پلیدیهاست.

کیفرخواست ما علیه جنایتکاران قاتل، پرچم دادخواهی ماست .

اجازه نمی دهیم نام و یاد عزیزانمان گرد فراموشی بگیرد .

اجازه نمی دهیم بشریت چشمش را به روی هولناک ترین قتل عام خیابانی توسط حکومت ببندد.

ما دادخواهان به همراه همه مردم معترض خواهان محاکمه و مجازات همه آمرین و عاملین کشتار دی ماه و همه جنایتهای چندین دهه جمهوری اسلامی هستیم. پرونده کشتار #دیماه_۱۴۰۴ و جنایات جمهوری اسلامی را به دادگاههای بین المللی ببریم و اعلام کیفرخواست کنیم .

#نه_میخشیم_نه_فراموش_میکنیم

#دادخواهی_ادامه_دارد

دادخواهان دی ماه

از همه خانواده های دادخواه دی ماه خونین میخواهیم به این کیفرخواست بپیوندند و موارد دادخواست خود را به کیفرخواست اضافه کنند.

نهاد دادخواهان

۱۴ تیر ۱۴۰۵

***اعتصاب کارگران داربست بند کارخانه فولاد ابرکوه در اعتراض به عدم پرداخت بموقع حقوق و شرایط ناامن کاری**

روزشنبه 18 تیر،تصویراز اعتصاب کارگران داربست بند کارخانه فولاد ابرکوه،استان یزد دراعتراض به عدم پرداخت بموقع حقوق و شرایط ناامن کاری،دریکه های اجتماعی منتشرشد.

***کارگران گروه ملی فولاد:دیگر هیچ بهانه‌ای پذیرفتنی نیست**

شما حتی از انجام ساده‌ترین وظیفه یک مدیر، یعنی تعیین یک تاریخ مشخص و ثابت برای پرداخت حقوق کارگران، عاجز مانده‌اید، با این حال همچنان بر صندلی مدیریت تکیه زده‌اید و از مسئولیت و

کارآمدی سخن می‌گویید. مدیری که از حل ابتدایی‌ترین مشکل مجموعه خود ناتوان باشد، چه حقی برای ادامه مدیریت دارد؟

هر روز وضعیت بدتر از دیروز می‌شود. حقوق‌ها با تأخیر و بی‌نظمی پرداخت می‌شوند، مشکلات بیمه تأمین اجتماعی و بیمه تکمیلی به دغدغه جدید کارگران تبدیل شده و هیچ پاسخ روشن و قانع‌کننده‌ای از سوی مدیران ارائه نمی‌شود. این دیگر یک اشتباه مقطعی نیست این نشانه آشکار ناکارآمدی در اداره مجموعه است.

اگر توان مدیریت این شرکت را ندارید با صداقت این واقعیت را بپذیرید و بیش از این زندگی هزاران کارگر و خانواده‌هایشان را قربانی ناتوانی خود نکنید. ماندن بر مسندی که از انجام حداقل وظایف آن برنمی‌آید، نه افتخار است و نه خدمت؛ بلکه صرفاً ادامه یک وضعیت خسارت‌بار است.

تا روز شنبه فرصت دارید برنامه‌ای روشن، شفاف و عملی برای پرداخت منظم حقوق و رفع مشکلات بیمه ارائه کنید. در غیر این صورت، طبیعی است که کارگران برای پیگیری حقوق قانونی و صنفی خود، اعتراضات و تجمعات قانونی خود را از سر بگیرند و مسئولیت کامل شکل‌گیری این وضعیت بر عهده مدیرانی خواهد بود که ماه‌ها هشدارها و مطالبات کارگران را نادیده گرفته‌اند.

این آخرین هشدار است؛ نه برای حفظ جایگاه شما، بلکه برای حفظ اعتبار مجموعه‌ای که با تصمیمات اشتباه و بی‌تفاوتی مدیرانش، هر روز بیشتر در مسیر بی‌اعتمادی و بحران حرکت می‌کند. هنوز فرصت جبران باقی مانده است، اما این فرصت همیشگی نیست.

***اعتراض جمعی کارگران و کارکنان امور نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن شمال 2 نسبت به پایداری حقوقشان توسط شرکت گسترش آهن راه**

موضوع: شکایت از تضییع حقوق قانونی کارکنان ناحیه شمال 2 شرکت گسترش آهن راه

با سلام

تمامی پرسنل نسبت به نحوه محاسبه و پرداخت حقوق و مزایای کارکنان شرکت گسترش آهن راه اعتراض داریم.

یکی از مهمترین مشکلات این شرکت مربوط به زمانی است که یک تعمیرکار خط به مدت 24 ساعت به‌عنوان جایگزین راهدار انجام وظیفه می‌کند. مطابق قانون، این کارکنان باید بر اساس ساعات واقعی کار، از مزایای قانونی از جمله اضافه‌کاری، فوق‌العاده شبکاری و فوق‌العاده تعطیل‌کاری برخوردار شوند، اما در عمل تنها حدود یک و نیم ساعت اضافه‌کاری برای آنان منظور می‌شود و سایر مزایای قانونی پرداخت نمی‌گردد.

به نظر می‌رسد این مشکل ناشی از محاسبه نادرست و تفسیر اشتباه مقررات توسط مسئولان مربوطه، از جمله مدیر نگهداری شمال 2، آقای پیشداد، و سرپرست امور پرسنلی، خانم زیرک، باشد که در نتیجه آن حقوق قانونی کارکنان به‌طور مستمر تضییع می‌شود.

علاوه بر این، شرکت در موارد متعدد کارکنان باسابقه را بدون ارائه دلایل قانونی، بدون صدور نامه عدم نیاز و بدون رعایت تشریفات قانونی از کار اخراج کرده است که این موضوع نیز نیازمند رسیدگی است.

خواهشمند است دستور فرمایید نحوه محاسبه حقوق، اضافه کاری، شب کاری و تعطیل کاری کارکنان به طور کامل مورد بازرسی قرار گرفته و در صورت احراز تخلف، شرکت ملزم به پرداخت مطالبات معوق و رعایت کامل قوانین کار شود.

(قابل توجه اعضای شورای کارگری که توسط همین پرسنل انتخاب شدید بررسی کنید ببینید آیا واقعیت دارد یا خیر. یا شاید شما هم جیره بگیر خانم توکلی و حق دین هستید و جرات ورود به این مسایل را ندارید و یا حق کارگران برای شما هم مهم نیست)

با تشکر و احترام

جمعی از پرسنل ناحیه شمال 2

***اعتراض سراسری کارگران فولکس واگن آلمان نسبت به تعطیلی کارخانه ها وحذف ده ها هزار شغل**

روز پنجشنبه 9 ژوئیه، هزاران کارگر شرکت فولکس واگن در ده ها مرکز تولیدی این شرکت در سراسر آلمان دست به تجمع اعتراضی زدند. این اعتراض ها به دعوت اتحادیه قدرتمند IG Metall و شوراهای کارگری فولکس واگن برگزار شد و همزمان با نشست هیئت نظارت این شرکت برای بررسی برنامه گسترده بازسازی و کاهش هزینه ها بود.

کارگران در بیش از 18 تا 20 مرکز فولکس‌واگن با در دست داشتن پرچم‌ها و پلاکاردها خواستار حفظ اشتغال، جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌ها و سرمایه‌گذاری برای آینده صنعت شدند. شعار اصلی بسیاری از تجمع‌ها بر دفاع از امنیت شغلی و حفظ تولید در آلمان متمرکز بود.

براساس گزارش‌های منتشرشده، مدیریت فولکس‌واگن در حال بررسی طرحی است که می‌تواند به حذف تا 100 هزار شغل در سطح جهان و تعطیلی یا توقف فعالیت 4 کارخانه مهم در آلمان منجر شود. کارخانه‌های هانوفر، امدن، تسویکاو و نکارزولم از جمله واحدهایی هستند که احتمال تعطیلی یا کاهش شدید فعالیت آنها مطرح شده است.

بنا بهمین گزارش ها، مدیریت شرکت اعلام کرده است که صنعت خودروسازی اروپا با چالش‌های بی‌سابقه‌ای روبروست؛ از جمله:

کاهش فروش خودرو در بازار چین؛

رقابت شدید خودروسازان چینی در خودروهای برقی؛

هزینه بالای تولید در آلمان؛

فشار ناشی از تعرفه‌های تجاری و کاهش سودآوری.

به اعتقاد مدیران شرکت، ادامه فعالیت با ساختار کنونی امکان‌پذیر نیست و برای حفظ رقابت‌پذیری باید هزینه‌ها کاهش یابد.

پاسخ اتحادیه کارگران

اتحادیه IG Metall این برنامه را «انتقال هزینه بحران به دوش کارگران» توصیف کرده و تأکید کرده است که کارگران نباید بهای اشتباهات مدیریتی و سیاست‌های اقتصادی شرکت را بپردازند.

اهمیت این اعتراض

فولکس‌واگن بزرگترین خودروساز اروپا و یکی از بزرگترین کارفرمایان صنعتی آلمان است. هرگونه کاهش گسترده اشتغال در این شرکت می‌تواند بر ده‌ها هزار خانواده کارگری و همچنین صدها شرکت قطعه‌سازی و صنایع وابسته تأثیر بگذارد.

به همین دلیل، این اعتراض‌ها تنها یک اختلاف میان مدیریت و کارگران یک شرکت نیست؛ بلکه به نمادی از چالش‌های امروز صنعت اروپا تبدیل شده است؛ چالشی که در آن کارگران می‌کوشند امنیت شغلی خود را در برابر فشارهای ناشی از رقابت جهانی و سیاست‌های ریاضتی حفظ کنند.

***اعتصاب کارگران ایرباس اسپانیا در اعتراض به سطح پایین دستمزد و شرایط سخت کاری**

روز پنج شنبه 9 ژوئیه، کارگران شرکت هواپیماسازی ایرباس اسپانیا دور تازه‌ای از اعتصاب‌های خود را آغاز کردند. این اعتصاب ابتدا از مجتمع «ختافه» در نزدیکی مادرید آغاز شد و سپس به دیگر مراکز تولیدی ایرباس در این کشور گسترش یافت.

اتحادیه مستقل متخصصان صنایع هوایی (SIPA) اعلام کرد که دلیل این اقدام اعتراضی، افزایش دستمزدهای پایین‌تر از نرخ تورم، تشدید کنترل حضور کارکنان، محدود شدن امکان دورکاری و افزایش فشار بر کارکنان اداری است. کارگران می‌گویند کاهش قدرت خرید و وخامت شرایط کار، در حالی رخ می‌دهد که شرکت سودآوری بالایی دارد.

اعتصاب در شرایطی برگزار می‌شود که ایرباس برای تحقق برنامه تحویل 870 فروند هواپیما در سال 2026 تحت فشار قرار دارد و ادامه اعتراض‌ها می‌تواند بر روند تولید این شرکت تأثیر بگذارد.

***اعتصاب 23 ساعته کارگران قطارهای سریع‌السیر راه‌آهن ایتالیا در اعتراض به سطح دستمزدها و شرایط سخت کاری**

روز پنج‌شنبه 9 ژوئیه، کارگران قطارهای سریع‌السیر راه‌آهن ایتالیا «ایتالو» دست به یک اعتصاب 23 ساعته سراسری زدند که موجب لغو و تأخیر شمار زیادی از قطارهای بین‌شهری شد.

این اعتصاب که از سوی اتحادیه‌های کارگری بخش حمل‌ونقل سازماندهی شد، بخشی از موج اعتراض‌های کارگران حمل‌ونقل ایتالیا در اعتراض به شرایط کار، دستمزدها و سیاست‌های

کارفرمایان است. اتحادیه‌ها اعلام کردند که بی‌توجهی به مطالبات کارکنان و افزایش فشار کاری، دلیل اصلی این اقدام اعتراضی بوده است.

اعتصاب کارکنان ایتالو بار دیگر نقش تعیین‌کننده نیروی کار در حمل‌ونقل عمومی ایتالیا را نشان داد و هزاران مسافر را با اختلال در سفرهای خود روبه‌رو کرد.

***آغاز بزرگترین اعتصاب پرستاران ایالت ماساچوست آمریکا در اعتراض به سطح دستمزدها و شرایط سخت کاری**

روز پنج‌شنبه 9 ژوئیه، بیش از 4 هزار پرستار بیمارستان Brigham and Women's در شهر بوستون دست به اعتصاب زدند؛ اعتصابی که از سوی اتحادیه پرستاران ماساچوست به‌عنوان بزرگترین اعتصاب پرستاران در تاریخ این ایالت توصیف شده است.

پرستاران اعلام کردند که افزایش فشار کاری، کمبود مزمن نیروی انسانی، رشد هزینه‌های بیمه درمانی و دستمزدهایی که با هزینه‌های زندگی همخوانی ندارد، از مهم‌ترین دلایل این اقدام اعتراضی است. به گفته اتحادیه، کمبود پرستار علاوه بر فرسودگی شغلی کارکنان، کیفیت مراقبت از بیماران را نیز تحت تأثیر قرار داده است.

مدیریت بیمارستان برای ادامه خدمات درمانی از نیروهای موقت استفاده کرد، اما اتحادیه تأکید کرد که راحل پایدار، استخدام نیروی کافی و پاسخگویی به مطالبات کارکنان است.

***تجمع اعتراضی سراسری معلمان ایالت ماهر اشتراهند نسبت به مشکلات استخدام و افزایش وظایف اداری**

روز پنج شنبه 9 ژوئیه، هزاران معلم و فعال آموزشی در ایالت ماهر اشتراهند در اعتراض به مشکلات آزمون صلاحیت معلمان (TET)، تأخیر در روند استخدام و افزایش وظایف اداری غیرآموزشی، تجمع‌های اعتراضی برگزار کردند.

تشکل‌های معلمان اعلام کردند که تحمیل مسئولیت‌هایی مانند وظایف انتخاباتی و اداری، فرصت آموزش را کاهش داده و کیفیت نظام آموزشی را تحت تأثیر قرار داده است. آنان همچنین خواستار شفافیت در روند استخدام، رفع بی‌نظمی‌های آزمون TET و بهبود امنیت شغلی شدند.

مسئولان آموزشی ایالت در واکنش به این اعتراض‌ها نسبت به غیبت معلمان هشدار دادند، اما سازمان‌دهندگان تأکید کردند که بدون رسیدگی به مطالبات، اعتراض‌ها ادامه خواهد یافت.

***جان باختن یکی از کارکنان هواشناسی فرودگاه ایرانشهر بر اثر حمله هوایی آمریکا**

چهارشنبه شب (17 تیر)، بر اثر حمله هوایی آمریکابه فرودگاه ایرانشهر یکی از کارکنان هواشناسی بنام خالد قادری جان خود را از دست داد.

akhbarkargari2468@gmail.com